Κώστας Χ. Πασχάλης
Όλοι εναντίον όλων και ο καθένας στη μιζέρια του

Σύνηθες σύμπτωμα της καθημερινότητάς μας, είτε σε επίπεδο της κεντρικής πολιτικής σκηνής, είτε σε επίπεδο της μικροκλίμακας της πόλης και του νομού μας είναι η αδυναμία και της υποτυπώδους έστω συνεννόησης μεταξύ εκπροσώπων φορέων, συλλογικοτήτων αλλά και μεμονωμένων πολιτών. Παραδείγματα πολλά, πάρα πολλά, τόσα, που θα δυσκολεύονταν κάποιος να τα αριθμήσει ή και να τα ιεραρχήσει.

Μόλις τις τελευταίες ημέρες υπέπεσαν στην αντίληψή μας τρία χαρακτηριστικά γεγονότα που επιβεβαιώνουν περίτρανα αυτήν ακριβώς τη νοοτροπία.

Για πολλοστή φορά ο δήμαρχος Σερραίων και ο αντιπεριφειάρχης, συγκρούονται δημοσίως για το θέμα της χρήσης ή μη χώρων της παλαιάς Νομαρχίας από τις υπηρεσίες του νέου Καλλικρατικού Δήμου. Μία ιστορία που ξεκίνησε από την επομένη των εκλογών και παραμένει ζωντανή μέχρι σήμερα. Ένα κακόγουστο σήριαλ με πολλά επεισόδια, στα οποία προσφάτως έχει υπεισέλθει και η παράμετρος της δικαστικής δίωξης. Με αγωγή λοιπόν απειλεί τον αντιπεριφερειάρχη ο κ. Δήμαρχος γιατί ο πρώτος δεν δίνει δικαίωμα χρήσης στον δεύτερο, δικαίωμα που (σύμφωνα με τον κ. Δήμαρχο) έχει κατοχυρωθεί από τη Κτηματική υπηρεσία.

Αντιπαλότητα που όπως φαίνεται έχει την αφετηρία της στις σκληρές συγκρούσεις των δύο ανδρών στα έδρανα του δημοτικού συμβουλίου Σερρών, αντιπαλότητα που προσέλαβε χαρακτηριστικά «βεντέτας» και που όπως φαίνεται θα λυθεί (όπως και χιλιάδες άλλες υποθέσεις) στις αίθουσες των δικαστηρίων.

Είναι πράγματι λυπηρό να βλέπει κανείς δύο ανθρώπους, επιφανή πρόσωπα του δημόσιου βίου, να συμπεριφέρονται σαν κακομαθημένα σχολαριόπαιδα που μαλώνουν μονίμως στα διαλείμματα.

Δεύτερο χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της παθογένειας είναι τα δρώμενα στο Επιμελητήριο Σερρών.

Είναι αναμφισβήτητο γεγονός πως ο σημερινός πρόεδρος του επιμελητηρίου από την πρώτη μέρα της εκλογής του έχει δείξει εντονότατη κινητικότητα στην προσπάθειά του να αναδείξει ποικιλοτρόπως τα προϊόντα του Νομού. Ενστάσεις πολλές και ίσως κάποιες από αυτές δικαιολογημένες. Οι περισσότερες δε (ενστάσεις) εστιάζονται στην «αισθητική» των εκδηλώσεων που παραπέμπουν ευθέως σε πανηγύρια. Όμως έστω και έτσι (εξάλλου τα πανηγύρια από ότι φαίνεται είναι καταγεγραμμένα στο DNA του νεοέλληνα) κατάφερε κατά κοινή ομολογία να φέρει το Νομό στο προσκήνιο του πανελλήνιου ενδιαφέροντος ουκ ολίγες φορές. Αν λοιπόν αυτή η πρακτική απέδωσε καταφέρνοντας να ανοίξει δρόμους στην προβολή και την περαιτέρω διακίνηση των Σερραϊκών προϊόντων, οφείλουμε αν μη τι άλλο να δείξουμε τη συγκατάβασή μας.

Μ' αφορμή τώρα την αναβολή του «Πανοράματος» μίας μεγάλης εκδήλωσης, έκθεσης προϊόντων από όλη την Ελλάδα, που προετοίμαζε το Επιμελητήριο, στήθηκε ένα νέο «γαϊτανάκι» αντιπαραθέσεων για το αν πρέπει (ή αν έπρεπε καλύτερα) να γίνει η εκδήλωση, για το αν εξυπηρετεί κάποιους και ποιους, για το αν προετοιμάστηκε στη σωστή βάση, για…

Εύλογα λοιπόν μπαίνει το ερώτημα: Για ποιον λόγο δεν διατυπώθηκαν οι όποιες αντιρρήσεις έγκαιρα μέσα στους κόλπους του διοικητικού συμβουλίου του επιμελητηρίου, του καθ' ύλην αρμόδιου οργάνου για τη λήψη των αποφάσεων. Γιατί για μία ακόμη φορά η κοινή γνώμη είναι υποχρεωμένη να παρακολουθεί από τις οθόνες των τηλεοράσεων τις σκηνές μίας ακόμη «αναμέτρησης» που όπως φαίνεται γίνεται στη βάση κάποιων προσωπικών αντιπαλοτήτων.

Το τρίτο παράδειγμα αναφέρεται στην πρόταση του εμπορικού συλλόγου για την πεζοδρόμηση της Μεραρχίας την ημέρα του Σαββάτου. Εδώ να θυμίσουμε πως η πρόταση αυτή έχει πέσει στο «τραπέζι» εδώ και πολλά χρόνια, ενώ σε τακτικά χρονικά διαστήματα έχει υποστηριχθεί από δημοτικές παρατάξεις (όπως η «διάβαση πεζών») στα πλαίσια μίας γενικότερης πεζοδρόμησης του ιστορικού κέντρου της πόλης, με την παράλληλη βέβαια διασφάλιση των απαραίτητων συγκοινωνιακών ρυθμίσεων.

Μπορεί στη συγκεκριμένη περίπτωση να μην είχαν υπάρξει οι απαιτούμενες προβλέψεις εκτροπής της κυκλοφορίας, ή ακόμη να μην υπήρχε η απαραίτητη ενημέρωση, όμως αυτό δεν στερεί από την πρόταση το ιδιαίτερο ενδιαφέρον της. Παρότι σε πειραματικό στάδιο, μπορεί να αποτελέσει μία καλή αφορμή για να δοκιμαστούν στην πράξη τα όποια μειονεκτήματα ή πλεονεκτήματα.

Αντί λοιπόν να καθίσουμε και να μετρήσουμε τα υπέρ ή τα κατά βγήκαμε και πάλι στα κανάλια (σ' αυτή τη χώρα η πολιτική «παράγεται» στις οθόνες αποκλειστικά) και αρχίσαμε να κατηγορούμε οι μεν τους δε. Νάτο πάλι το γνωστό «γαϊτανάκι» των δηλώσεων επωνύμων και ανωνύμων το οποίο για πολλοστή φορά μας απομακρύνει από την ουσία, που δεν είναι άλλη από το πραγματικό συμφέρον της πόλης.

Είναι σαφές πως ανεξαρτήτως της αρίθμησης παραδειγμάτων, στο ίδιο συμπέρασμα θα καταλήγαμε.

Όσο το προσωπικό συμφέρον τάσσεται υπεράνω του δημόσιου οφέλους, όσο η εξουσία υπηρετείται με όρους ικανοποίησης προσωπικών φιλοδοξιών, όσο η συμμετοχή μας στα κοινά περιορίζεται αποκλειστικά και μόνον στην άσκηση του εκλογικού μας δικαιώματος, τόσο θα αναπαράγουμε την καθημερινή μας μιζέρια, ανακυκλώνοντας τις αδυναμίες μας.